

DECYZJA KOMISJI**z dnia 11 marca 2008 r.****w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Niemcy w formie zwolnienia z podatku na oleje mineralne dla szklarni***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 860)***(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)**

(2008/715/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

siły Komisji swoje uwagi. Niemcy odniosły się do tych uwag w piśmie z dnia 14 czerwca 2006 r. i przekazały dalsze informacje w piśmie z dnia 12 grudnia 2007 r.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z wyżej wymienionym artykułem i po uwzględnieniu tych uwag ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) W piśmie z dnia 19 kwietnia 2005 r. zarejestrowanym w dniu 20 kwietnia 2005 r. Niemcy poinformowały o środku przyznającym zwrot podatku, którym objęte były szklarnie w latach 2005 i 2006. Środek ten objęty jest klauzulą zawieszającą, która uzależnia wprowadzenie środka od decyzji Komisji. Program pomocy został zarejestrowany pod numerem N 189/2005.
- (2) Środek ten stanowi przedłużenie niezgłoszonego przez Niemcy programu pomocy (2001–2002), który z kolei był przedmiotem przedłużenia (2003–2004) i które także nie zostało zgłoszone. Oba te niezgłoszone środki zostały wpisane do rejestru pomocy niezgłoszonych pod numerem NN 36/2005.
- (3) W piśmie z dnia 20 października 2005 r. Komisja powiadomiła Niemcy o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽²⁾. Niemcy zajęły stanowisko w tej sprawie w piśmie z dnia 22 listopada 2005 r. Zainteresowane strony zgło-

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 z 18.3.2006, s. 23.

⁽²⁾ Zob. przypis 1.

II. OPIS

- (4) Na mocy ustawy o zmianie ustawy o opodatkowaniu olejów mineralnych z dnia 16 sierpnia 2001 r. Niemcy obniżyły na okres dwóch lat stawkę podstawową podatku od paliw (olej opałowy, gaz ziemny, gaz płynny) służących do ogrzewania szklarni i konstrukcji przykrytych. Przyznano pomoc w formie zwrotu podatku.
- (5) Niemiecka ustawa dotycząca kontynuacji reformy ekopodatków z dnia 23 grudnia 2002 r. przedłużyła okres przyznawania zwrotu podatku za paliwa wykorzystane w okresie między dniem 1 stycznia 2001 r. a 31 grudnia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.
- (6) Na mocy ustawy transponującej wytyczne z dnia 9 grudnia 2004 r. Niemcy zamierzały zachować zwrot podatku do końca roku 2006 i zgłosiły środek przedłużający jako pomoc państwa N 189/2005.
- (7) Tabele w załączniku I przedstawiają zwroty podatku i finansowe konsekwencje zwrotu podatku szklarniom w porównaniu z pozostałymi przedsiębiorstwami sektora rolnego.
- (8) Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające z następujących powodów:
- (9) Powyższy środek stanowi pomoc państwa. Niemcy utrzymywały, że środek ten może być objęty odstępstwem określonym w dyrektywach Rady dotyczących opodatkowania produktów energetycznych (dyrektywa 92/81/EWG zastąpiona od 2003 r. dyrektywą 2003/96/WE). Zgodnie z powyższymi dyrektywami państwa członkowskie mogą stosować zmniejszone stawki opodatkowania w stosunku do olejów mineralnych wykorzystywanych w ogrodnictwie.

- (10) Komisja wyraziła wobec tej opinii wątpliwości. Zgodnie z wymienionymi dyrektywami, w szczególności z dyrektywą 2003/96/WE, środki podatkowe stosowane przez państwa członkowskie muszą być zgodne z prawem wspólnotowym, a odstępstwa określone w dyrektywach nie mogą naruszać zasad konkurencji. Środki nie mogą naruszać prawidłowego działania rynku wewnętrznego ani powodować zakłócenia warunków konkurencji.
- (11) Ponadto pomoc taka powodowała istotne zakłócenia konkurencji, gdyż zmniejszając obciążenia podatkowe w odniesieniu do produktów energetycznych w sektorze o dużym zużyciu energii, jakim jest ogrodnictwo szklarniowe, bezpośrednio wpływała na wysokość kosztów produkcji i, co za tym idzie, na konkurencję.
- (12) Zaznaczono, że omawiany zwrot podatku miał charakter selektywny, gdyż inaczej traktowano uprawy polowe i szklarniowe, należące do tego samego sektora ogrodnictwa.
- (13) Komisja podkreśliła, że państwa członkowskie mają możliwość stosowania preferencyjnego opodatkowania, pod warunkiem że jest ono zgodne z zasadami konkurencji. W niniejszym przypadku nie wydaje się, aby w prawodawstwie dotyczącym pomocy państwa istniała podstawa prawna zezwalająca na stosowanie takiego środka.
- (14) Na tym etapie Komisja uznała, że środek ten stanowił pomoc operacyjną niezgodną z zasadami wspólnego rynku.
- (15) Niemcy wyraziły wątpliwości co do przedmiotu sprawy, jak i do procedury.
- (16) Niemcy są zdania, że obniżenie podatku nie miało charakteru selektywnego, co wynikało z oczywistej przy-
- czyny, jaką jest stosowanie olejów opałowych wyłącznie w pomieszczeniach zamkniętych.
- (17) Odnośnie do zarzutu selektywnego charakteru udzielanej pomocy Niemcy powołują się na art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE, który określa tego typu pomoc jako zgodną ze wspólnym rynkiem. Szczególne sytuacje, które usprawiedliwiają przyznanie pomocy państwa, określone są także w art. 8 ust. 2 lit. f) dyrektywy 92/81/EWG oraz w art. 15 ust. 3 dyrektywy 2003/96/WE. Niemcy uważają, że w danym przypadku chodzi o „wdrożenie (...) przyznanego państwom członkowskim (przez wyżej wymienione dyrektywy) (...) upoważnienia”. Zdaniem Niemiec sprzeczne jest, że Komisja, która sama zatwierdziła wymienione dyrektywy, stawia Niemcom zarzut, iż omawiany środek stanowi zagrożenie dla wspólnego rynku. Ponadto zdaniem Niemiec kwestie dotyczące konkurencji w omawianych dyrektywach nie miały charakteru nadrzędnego.
- (18) Niemcy stoją na stanowisku, że należy zastosować pkt 52 wspólnotowych Wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego⁽³⁾, ponieważ istniejący podatek został w znacznym stopniu podwyższony. Podatek określony w ustawie o opodatkowaniu olejów mineralnych oraz w ustawie o opodatkowaniu energii, która zastąpiła ustawę o opodatkowaniu olejów mineralnych, należy traktować jako obowiązujący ekopodatek. Zawarte w nich stawki podatkowe za energię po wprowadzeniu reformy ekopodatków od dnia 1 kwietnia 1999 r. zostały w znacznym stopniu podwyższone, co widać w załączniku I.
- (19) Celem omawianych uregulowań jest ukierunkowanie popytu na produkty energooszczędne i przyczyniające się do ochrony zasobów naturalnych, a także zachęcanie do rozwijania procesów i technologii przyjaznych dla środowiska poprzez opodatkowanie energii. W ten sposób przepisy dotyczące opodatkowania energii wywierałyby istotny wpływ na ochronę środowiska.

III. UWAGI NIEMIEC

- (15) Niemcy ustosunkowały się zarówno do przedmiotu sprawy, jak i do procedury.
- (16) Niemcy są zdania, że obniżenie podatku nie miało charakteru selektywnego, co wynikało z oczywistej przy-
- (20) Niemcy powołują się na badania centrum ekonomiki przedsiębiorstw branży ogrodniczej (Zentrum für Betriebswirtschaft im Gartenbau e. V.) działającego przy Instytucie Leibnitz Universität w Hannoverze (Institut für biologische Produktionsbetriebe), dotyczące efektywności energetycznej upraw szklarniowych.

⁽³⁾ Dz.U. C 37 z 3.2.2001, s. 3.

(21) Wyższe opodatkowanie energii w szczególnym stopniu obciąża przedsiębiorstwa, które zapewniają ogrzewanie szklarniom lub konstrukcjom przykrytym przeznaczonym do produkcji roślin, ponieważ intensywnie wykorzystują one energię w prowadzonej przez siebie działalności, i dlatego zaistniała przesłanka do przejściowego zwolnienia tych przedsiębiorstw z obciążenia podatkowego. Taka potrzeba miałaby istnieć w dalszym ciągu po dniu 31 grudnia 2002 r., w którym okres obniżenia podatku miał się pierwotnie zakończyć. Obniżenie zostało przedłużone o dwa lata, wraz z wprowadzeniem ustawy dotyczącej kontynuacji reformy ekopodatków, do dnia 31 grudnia 2004 r. W celu wspierania znajdujących się w trudnej sytuacji (i działających na rynku o intensywnej konkurencji) przedsiębiorstw rolnych i leśnych wykorzystujących ogrzewane szklarnie lub konstrukcje przykryte, przeznaczone do produkcji roślinnej, również w latach 2005 i 2006 planowano obniżenie podatku.

(22) Niemcy stoją na stanowisku, że spełniono wymogi określone w pkt 52 wspólnotowych wytycznych. Twierdzą, że w celu uzasadnienia przyznania pomocy związanej z obniżeniem podatku w okresie od 2001 r. do 2006 r. można zastosować pkt 51.1 lit. b) wspólnotowych wytycznych.

(23) O ile obniżenie podatku dotyczy podatku wspólnotowego zharmonizowanego zgodnie z dyrektywą 92/81/EWG lub dyrektywą 2003/96/WE, obniżenie to jest zgodne ze wspólnym rynkiem, jeżeli po jego zastosowaniu podatek nie jest niższy od danego minimalnego podatku wspólnotowego. To samo (tzn. zgodność ze wspólnym rynkiem) dotyczy obniżenia podatku w przypadku braku podatku wspólnotowego, jeśli obniżenie przekracza 20 % podatku krajowego.

(24) Niemcy wyjaśniają następnie, że to właśnie z powodu projektu ustawy wprowadzającej reformę ekopodatków odciążenie podatkowe przedsiębiorstw, które wykorzystują ogrzewane szklarnie lub konstrukcje przykryte, przeznaczone do produkcji roślinnej, stało się przedmiotem rozważań, ponieważ to właśnie te przedsiębiorstwa najbardziej odczułyby podwyższenie opodatkowania

z racji intensywnego wykorzystywania energii w prowadzonej przez siebie działalności. W ramach odbywających się pod dużą presją czasu dyskusji parlamentarnych nad ustawą, która początkowo miała wejść w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., przewidziano włączenie gospodarki rolnej i leśnej do mechanizmu odciążającego przemysł produkcyjny. Wprowadzenie omawianego obniżenia podatku było skutkiem osobnej zmiany ustawy o opodatkowaniu olejów mineralnych, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., podczas gdy pierwsze przedłużenie obowiązującego obniżenia dotyczące okresu od 2003 r. do 2004 r. nastąpiło w ramach ustawy o kontynuowaniu reformy ekopodatków.

(25) Niemcy twierdziły, że będąc w ciągłym kontakcie z Komisją, odniosły wrażenie, że omawiane obniżenie podatku jest zgodne z prawem. Powoływały się zwłaszcza na ustne wypowiedzi Komisji w czasie posiedzenia grupy roboczej ds. warunków konkurencji w rolnictwie w dniach 26–27 października 1999 r. W każdym razie Komisja zapoznała się z informacjami Niemiec najpóźniej w dniu 29 sierpnia 2001 r., a zatem już wtedy mogła stwierdzić, czy obniżenie podatku jest zgodne ze wspólnym rynkiem. Niemcy powoływały się wyraźnie na art. 10 ust. 1 i na art. 14 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽⁴⁾. Ewentualny zwrot pomocy byłby niezgodny ani z zasadami pewności prawnej i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ani z zasadami postępowania zgodnego z przepisami. Uwagi zainteresowanych stron potwierdzają, zdaniem Niemiec, że te oczekiwania nie były bezpodstawne.

IV. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

(26) Zainteresowane strony zgłosiły argumenty w dużej mierze pokrywające się z uwagami Niemiec. Środki nie miały charakteru selektywnego, ponieważ były dostępne dla wszystkich przedsiębiorstw sektora rolnego i leśnego, które wykorzystują ogrzewane szklarnie lub konstrukcje przykryte, przeznaczone do produkcji roślinnej. W związku z tym dowodzono, że handel wspólnotowy nie został zakłócony. Powierzchnia upraw szklarniowych w latach, o których mowa, uległa znacznemu zmniejszeniu, a import do Niemiec konkurencyjnych produktów znacznie wzrósł. Ilości produkowane

⁽⁴⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

w Niemczech nie miały więc i tak żadnego znaczenia w kontekście wewnątrzspółnotowego handlu warzywami. Ponadto uprawy polowe i uprawy szklarniowe nie konkurują ze sobą bezpośrednio i w większości nie mają charakteru substytucyjnego. W przypadku istnienia pomocy można powołać się na art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE, gdyż odnosi się ona do rozwoju ogrodnictwa. Omawiana pomoc umożliwia przedsiębiorstwom z branży ogrodniczej przestawienie się na wyższe ceny energii i zmniejsza zakłócenia konkurencji wynikające z wyraźnie niższych cen brutto za energię, jakie obowiązują w pozostałych państwach członkowskich w stosunku do zakładów produkcyjnych w Niemczech. Nie może być zatem mowy o żadnym zakłóceniu konkurencji wywołanym niemiecką pomocą. Wręcz przeciwnie – istniejące zakłócenie konkurencji na niekorzyść niemieckich szklarni niweluje się (częściowo). Ponieważ omawiane środki przyznawane były w określonych ramach czasowych, stanowiły one silną zachętę dla omawianego sektora do stopniowego dostosowania się do wzrastających cen energii poprzez podejmowanie działań na rzecz energooszczędności i racjonalizacji zużycia energii oraz odpowiednich inwestycji. W rezultacie omawiane środki należałoby uznać za dopuszczalne, ponieważ w przeciwnym razie założenia dyrektywy 92/81/EWG oraz dyrektywy 2003/96/WE zostałyby zignorowane lub w niedopuszczalny sposób zawężone. Powołując się na wyrok Trybunału w sprawie RSV⁽⁵⁾, Niemcy uznały, że uzasadnione oczekiwania beneficjentów byłyby sprzeczne z ewentualną windykacją pomocy, ponieważ Komisja wiedziała o pomocy już w dniu 29 sierpnia 2001 r., ale uczyniła ją przedmiotem formalnego postępowania wyjaśniającego dopiero w dniu 20 kwietnia 2005 r. Ponadto w razie ewentualnej windykacji pomocy znacznej liczbie przedsiębiorstw grozi upadłość.

V. OCENA ŚRODKA

- (27) Zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽⁶⁾ w odniesieniu do produkcji wyrobów wymienionych w dyrektywie oraz sprzedaży tych towarów zastosowanie mają art. 87, 88 i 89 Traktatu WE. W związku z tym produkcja i sprzedaż owoców i warzyw podlega przepisom wspólnotowym dotyczącym przyznawania pomocy państwa.
- (28) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji

poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

- (29) Trybunał orzekł, że w kwestii, czy środek państwowy stanowi pomoc w rozumieniu art. 87 Traktatu WE, należy ustalić, czy pomoc na rzecz przedsiębiorstwa przynosi korzyści gospodarcze, których dane przedsiębiorstwo nie uzyskałoby w normalnych warunkach rynkowych⁽⁷⁾, lub czy przedsiębiorstwo zwolnione jest dzięki temu z kosztów, które normalnie musiałoby pokryć z własnych środków⁽⁸⁾.
- (30) Środek w formie zwrotu podatku przynosi korzyści gospodarcze przedsiębiorstwom beneficjentom w postaci niższego opodatkowania. Oznacza to oszczędność kosztów, które przedsiębiorstwa te musiałby pokryć z własnych środków. Pomoc ze środków publicznych przyznano określonym przedsiębiorstwom, mianowicie przedsiębiorstwom z gałęzi produkcji gospodarki rolnej i leśnej, które zapewniają ogrzewanie szklarniom lub konstrukcjom przykrytym przeznaczonym do produkcji roślin.
- (31) Pomoc nie jest przyznawana wszystkim przedsiębiorstwom i dlatego ma charakter selektywny. Z tego wynika, że jest to pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (32) Zwrot podatku może zatem powodować zakłócenie konkurencji⁽⁹⁾ oraz wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi⁽¹⁰⁾.
- (33) Niemcy są istotnym producentem produktów szklarniowych. Duże znaczenie ma także handel tymi produktami, co przedstawiają poniższe statystyki.

⁽⁷⁾ Sprawa C-39/94, *SFEI i inni.*, Rec. 1996, s. I-3547, pkt 60.

⁽⁸⁾ Sprawa C-301/87, *Republika Francuska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Rec. 1990, s. I-307, pkt 41.

⁽⁹⁾ Zgodnie z orzeczeniem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości wzmocnienie pozycji przedsiębiorstwa poprzez pomoc państwa wskazuje na zakłócenie konkurencji w stosunku do konkurujących przedsiębiorstw, które nie otrzymują pomocy tego rodzaju (sprawa C-730/79, Rec. 1980, s. 2671, pkt 11 i 12).

⁽¹⁰⁾ Zob. podane niżej dane statystyczne (źródło: Eurostat).

⁽⁵⁾ Sprawa 223/85, *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Maschinenfabriken en Scheepswerven NV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Rec. 1987, s. 4617.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 1.

	2001	2002	2003	2004	2005
Warzywa					
<i>Import</i>					
Wartość (w tys. EUR)	6 705 483	6 936 685	7 049 757	6 845 103	6 979 459
Ilość (tony)	5 346 123	5 365 972	5 599 183	5 621 769	5 464 528
<i>Eksport</i>					
Wartość (w tys. EUR)	867 832	985 187	1 030 880	1 045 543	1 122 869
Ilość (tony)	2 227 612	2 243 611	2 133 544	2 164 328	2 345 796
Kwiaty					
<i>Import</i>					
Wartość (w tys. EUR)	3 413 206	3 614 349	3 673 148	3 691 913	3 723 794
Ilość (tony)	1 285 460	1 442 078	1 547 266	1 573 104	1 671 568
<i>Eksport</i>					
Wartość (w tys. EUR)	405 250	482 993	546 938	526 374	573 022
Ilość (tony)	235 333	326 613	286 080	283 426	355 969

(34) Niemieckie produkty szklarniowe konkurują z produktami szklarniowymi innych państw członkowskich. Niemcy i zainteresowane strony nie tylko nie zaprzeczały temu, ale nawet przyznały, że przedsiębiorstwa szklarniowe zostały zwolnione z podatku po to, aby mogły się stać bardziej konkurencyjne w stosunku do konkurencyjnych przedsiębiorstw niderlandzkich, które dzięki niższym cenom brutto za energię miały korzystniejsze warunki produkcyjne. Istnieje zatem bezpośrednia konkurencja. Tym samym twierdzenie jednej z zainteresowanych stron, że produkty szklarniowe nie konkurują bezpośrednio z produktami polowymi, jest nieistotne dla tej kwestii, ponieważ istnieje konkurencja bezpośrednia pomiędzy niemieckimi produktami szklarniowymi i produktami szklarniowymi z innych państw członkowskich, w tym Niderlandów.

(35) Tym samym zwolnienie z należnych podatków zakłóciłyby konkurencję. Nie ma zatem znaczenia twierdzenie, że w innych państwach członkowskich ceny energii są korzystniejsze⁽¹¹⁾. Nawet gdyby było tak, że pozycje wyjściowe w przypadku tego czynnika produkcyjnego miałyby być różne, to nie zmienia to faktu, że przyznany przez Niemcy zwrot podatku wpływa na zakłócenie konkurencji.

(36) Pomoc może także wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Potwierdzają to istotne przepływy handlowe, jak wykazano powyżej. Nawet jeśli prawdą jest, że powierzchnia upraw szklar-

niowych znacznie się zmniejszyła, a import do Niemiec konkurencyjnych produktów znacznie wzrósł, nie jest to jeszcze żaden dowód na to, że doszło do zakłócenia handlu pomiędzy państwami członkowskimi. Nie jest wykluczone, że bez zastosowania tego środka, powierzchnia upraw szklarniowych zmniejszyłaby się jeszcze bardziej, albo że import konkurencyjnych produktów do Niemiec wzrósłby w jeszcze większym stopniu. A ponieważ istnieje handel wewnątrzspółnotowy w zakresie produktów szklarniowych z Niemcami, nie ma znaczenia jakie faktycznie są ilości produkowane w Niemczech.

(37) Zakaz przyznania pomocy państwa zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE podlega jednak pewnym odstępstwom. Komisja sprawdziła, czy można zastosować jedno z odstępstw lub zwolnień od zakazu przyznawania pomocy państwowej zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

(38) Odstępstwa określone w art. 87 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy o charakterze socjalnym przyznawanej indywidualnym konsumentom, pomocy mającej na celu naprawienie szkód spowodowanych katastrofami naturalnymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi oraz pomocy przyznawanej gospodarce niektórych regionów Republiki Federalnej Niemiec, nie są – bez względu na to, kto jest beneficjentem przedmiotowego programu pomocy – w omawianym przypadku brane pod uwagę.

⁽¹¹⁾ Zob. wyrok Trybunału z dnia 2 lipca 1974 r. w sprawie 173/73, *Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Rec. 1974, s. 709, pkt 36–40.

- (39) Komisja jest zdania, że nie można zastosować zwolnienia przewidzianego w art. 87 ust. 3 lit. a) Traktatu WE w odniesieniu do rozwoju niektórych regionów w przypadku niniejszego programu pomocy, ponieważ środek nie stanowi pomocy przeznaczonej na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważne bezrobocie.
- (40) W kwestii zwolnienia określonego w art. 87 ust. 3 lit. b) Traktatu WE należy zwrócić uwagę na to, że w przypadku uregulowania podatkowego, o którym mowa, nie chodzi ani o ważny projekt stanowiący przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania, ani o zarządzenie poważnemu zaburzeniu gospodarki Republiki Federalnej Niemiec. Poza tym przedmiotem pomocy nie jest także wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. d) Traktatu WE.
- (41) Komisja zwraca uwagę na fakt, że ani Niemcy, ani żadna z zainteresowanych stron w trakcie trwania formalnego postępowania wyjaśniającego nie powołały się na wymienione odstępstwa lub zwolnienia.
- (42) Jedyne zwolnienie, które mogłoby być wzięte pod uwagę, to zwolnienie określone w art. 87 ust. 3 lit. c), zgodnie z którym pomoc można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem, jeżeli jest ona przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.
- (43) W przypadku środków budzących wątpliwości stosuje się przepisy wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa w sektorze rolnictwa⁽¹²⁾ (zwanych dalej „wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi rolnictwa”)⁽¹³⁾.
- (44) Ani wspólnotowe wytyczne dotyczące rolnictwa, ani inne uregulowania w sektorze rolnictwa nie przewidują jednak żadnych odstępstw ani zwolnień od zasadniczego zakazu pomocy państwa dotyczącego opisywanych środków zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Komisja podkreśla szczególnie, że w niniejszym przypadku nie można zastosować przepisów określonych w pkt 4 wspólnotowych wytycznych, dotyczących pomocy inwestycyjnej. Zwrot podatku nie wiąże się bowiem z podjęciem inwestycji.
- (45) Niemcy i zainteresowane strony są zdania, że specjalne uzasadnienie pomocy wynika z przepisów art. 8 ust. 2 lit. f) dyrektywy 92/81/EWG oraz art. 15 ust. 3 dyrektywy 2003/96/WE – będącej następującym aktem prawnym – przy czym wspólnotowe wytyczne dotyczące rolnictwa dopuszczają taką możliwość w pkt 3.4.
- (46) Dyrektywa 2003/96/WE określa jasno w art. 15 i w art. 24, że środki, poprzez które wprowadza się różne stawki podatkowe, muszą być zgodne z zasadami rynku wewnętrznego i z zasadami konkurencji, aby nie prowadziły do jej zakłócenia. Nieodzowność stosowania zasad konkurencji znajduje potwierdzenie w przepisach art. 26 dyrektywy 2003/96/WE, w którym zwraca się uwagę państwom członkowskim na konieczność zgłaszania – zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu WE – środków takich, jak zwrot podatków, podjętych na podstawie dyrektywy, jeżeli mogłyby one stanowić pomoc państwa. Przytoczony artykuł jasno określa, że informacje przekazane Komisji na podstawie dyrektywy nie zwalniają państwa członkowskiego z obowiązku poinformowania Komisji w rozumieniu art. 88 ust. 3 Traktatu WE.
- (47) To samo dotyczy dyrektywy 92/81/EWG, która w motywach (a mianowicie w motywie 6) precyzuje, że państwa członkowskie mają możliwość stosowania pewnych zwolnień w sposób fakultatywny, o ile zwolnienia te nie prowadzą do zakłócenia konkurencji. Artykuł 8 ust. 2 określa, że państwa członkowskie „nie naruszając innych przepisów wspólnotowych”, mogą udzielać nieograniczonych lub ograniczonych zwolnień z podatku lub obniżyć podatek. Komisja zwraca w związku z tym uwagę, że jej kompetencje w kwestiach pomocy państwa wynikają bezpośrednio z Traktatu WE. Pozostałe prawodawstwo wspólnotowe nie mogłoby mieć wpływu na kompetencje Komisji w tym zakresie.
- (48) Jeżeli Niemcy twierdzą, że w przypadku zwrotu podatku nastąpiło „wdrożenie (...) przyznanego państwom członkowskim (przez wyżej wymienione dyrektywy) (...) upoważnienia”, to Komisja stwierdza, że jest to możliwe jedynie stosownie do wymienionych wyżej warunków. Niemcy twierdzą dalej, że byłoby to sprzeczne, gdyby Komisja, która sama zatwierdziła omawiane dyrektywy, twierdziła, że omawiany środek stanowi zagrożenie dla wspólnego rynku. Wcześniej Niemcy nie twierdziły, że według wykładni Komisji dotyczącej wymienionych dyrektyw nie istnieje możliwość faktycznego zastosowania tych dyrektyw. Komisja nie wyklucza oczywiście, że mogą zdarzyć się przypadki, które opierają się na dyrektywach, ale które jednocześnie są zgodne z zasadami uczciwej konkurencji. Komisja podkreśla, że na obecnym etapie zbliżania prawodawstwa podatkowego dyrektywy jedynie dopuszczają możliwość zastosowania ułatwień podatkowych. Nie nakazują ich jednak.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 28 z 1.2.2000, s. 2. Sprostowanie w Dz.U. C 232 z 12.8.2000, s. 17.

⁽¹³⁾ Komunikat Komisji w sprawie określenia zasad dotyczących uznania pomocy państwa za przyznaną bezprawnie (Dz.U. C 119 z 22.5.2002, s. 22).

- (49) Niemcy zaprzeczają temu, jakoby aspekty zgodności z zasadami konkurencji miały być traktowane priorytetowo w omawianych dyrektywach. W związku z takim argumentem należy stwierdzić, że w każdym przypadku – nawet jeśli aspekty zgodności nie są traktowane priorytetowo – pomoc taką, jak niniejszy przypadek zwrotu podatku należy zbadać pod kątem zgodności z odnośnymi zasadami konkurencji zgodnie z Traktatem WE. Stąd kwestia, czy istnieje jakiś priorytet czy nie, nie ma znaczenia ⁽¹⁴⁾.
- (50) Przyznane Komisji na mocy Traktatu WE zakresy oceniania i swobodnego uznania w przypadku zastosowania zwolnień określonych w art. 87 ust. 3 nie zostały w żaden sposób ograniczone przepisami omawianych dyrektyw.
- (51) Punkt 3.5 wymienionych wyżej wytycznych ramowych odzwierciedla reguły polityki w dziedzinie pomocy państwa oraz wspólnej polityki rolnej. Zgodnie z tym punktem jednostronne środki pomocy państwa, których celem jest jedynie poprawa sytuacji finansowej producentów, a które nie przyczyniają się w żaden sposób do rozwoju sektora, zaś w szczególności pomoc przydzielana wyłącznie na podstawie ceny, ilości, jednostki produkcji lub jednostki środków produkcji, uznaje się za stanowiące pomoc operacyjną niezgodną ze wspólnym rynkiem.
- (52) Zgodnie z powyższym stwierdzeniem omawiane pomoce nie dotyczą inwestycji, które przyczyniłyby się do modernizacji sektora (przykłady takich inwestycji to poprawa izolacji cieplnej albo inwestycje służące zwiększeniu wydajności energetycznej). Sytuacja jest wręcz przeciwna, gdyż konieczne dostosowania (jak na przykład te wyżej wymienione) prawdopodobnie zostałyby opóźnione wskutek dopływu dotacji tego rodzaju. Tym samym sektor stałby się zależny od pomocy. Nie można mówić o jakimkolwiek rozwoju, a nawet jeśli, to odbywa się on ze znacznym opóźnieniem. W przeciwieństwie do tego, co twierdzą niektóre z zainteresowanych stron, nie tylko nie pojawiła się żadna zachęta do podjęcia koniecznych inwestycji, ale nawet dotychczasowy bodziec w postaci wyższych cen za energię zmniejszył się wskutek dotacji. Omawianą pomoc można zatem zakwalifikować jako pomoc produkcyjną.
- (53) Nowe wytyczne Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym i leśnym na lata 2007–2013 ⁽¹⁵⁾ weszły w życie dopiero w dniu 1 stycznia 2007 r. Jeśli chodzi o niezgodne z prawem zwroty podatku, przyznane na podstawie dyrektywy 2003/96/WE, w pkt 172, przewiduje się możliwość zastosowania mocy wstecznej. To samo dotyczy niezgodnych z prawem zwrotów podatku przyznanych na podstawie dyrektywy 92/81/EWG. Obowiązuje to jednak jedynie w przypadku gdy spełnione zostały warunki niniejszych dyrektyw, a wewnątrz sektora rolnego nie wprowadzono żadnego różnicowania. Ponieważ jednak omawiany
- środek dotyczy wyłącznie niektórych przedsiębiorstw rolnych, pkt 172 nie stanowi podstawy, która pozwalałaby Komisji uznać omawiane zwroty podatku za zgodne ze wspólnym rynkiem.
- (54) Niemcy zamierzają udowodnić zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem na podstawie wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego. Komisja rozważała również zastosowanie punktów 23 i 51 i następne wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego (zwanych dalej „wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi ochrony środowiska”), które w niektórych okolicznościach dopuszczają możliwość stosowania pomocy operacyjnej. Wspólnotowe wytyczne dotyczące rolnictwa z 2000 r. powołują się w punkcie 5.6.2 na wspólnotowe wytyczne dotyczące ochrony środowiska.
- (55) W pkt 23 tych wspólnotowych wytycznych dotyczących ochrony środowiska przyjęto, że w niektórych przypadkach zwolnienie z podatku lub obniżenie podatku mające korzystny wpływ na ochronę środowiska są przyznawane przedsiębiorstwom zaliczanym do niektórych kategorii, by nie dopuścić do stawiania ich w trudnej sytuacji konkurencyjnej, o ile takie zwolnienia są niezbędne dla zapewnienia przyjęcia lub kontynuacji stosowania podatków mających zastosowanie do wszystkich produktów.
- (56) Komisja przypomina, że zgodnie z pkt 50 wspólnotowych wytycznych dotyczących ochrony środowiska środki podatkowe, o których mowa, powinny w istotny sposób przyczynić się do ochrony środowiska naturalnego. Należy dołożyć starań, by zagwarantować, że wyjątki bądź zwolnienia, ze względu na swój charakter, nie będą miały niekorzystnego wpływu na realizację ogólnych celów.
- (57) Na podstawie omówionych poniżej badań (studium) Niemcy udowodniły, że z powodu zwiększenia podatków od energii poziom zużycia energii stale się obniżał, a efektywność energetyczna wzrosła zarówno w warzywnictwie szklarniowym, jak i w sektorze szklarniowych upraw roślin ozdobnych.
- (58) Z tego powodu Komisja uznaje, że przedsiębiorstwa dostrzegły konieczność podjęcia środków służących poprawie w zakresie ochrony środowiska.
- (59) Wspólnotowe wytyczne dotyczące ochrony środowiska rozróżniają nowe podatki (pkt 51.1) i podatki istniejące (pkt 51.1 i pkt 52).
- (60) Ustawa o opodatkowaniu olejów mineralnych obowiązywała do czasu, gdy została zastąpiona ustawą o zmianie opodatkowania olejów mineralnych w dniu 16 sierpnia 2001 r., która zezwoliła na zwrot podatku. Z tego powodu podatki te należy traktować jako istniejące zgodnie z pkt 51.2 lub pkt 52 wspólnotowych wytycznych do momentu przedłożenia ustawy o zmianie.

⁽¹⁴⁾ Zob. wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2000 r. w sprawie T-184/97 *BP Chemicals przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Rec. 2000, s. II-3145, pkt 59 i następne.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 319 z 27.12.2006, s. 1.

- (61) Zgodnie z pkt 51.2 przepisy pkt 51.1 można stosować do podatków istniejących, jeżeli równocześnie są spełnione dwa następujące warunki: a) dany podatek musi mieć zauważalny pozytywny wpływ w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego; i b) decyzje w sprawie zastosowania odstępstw w stosunku do zainteresowanych przedsiębiorstw muszą być podjęte w chwili przyjęcia podatku lub odstępstwa te muszą stanowić konieczność wynikającą z istotnych zmian warunków ekonomicznych, w związku z którymi przedsiębiorstwa znalazły się w trudnej sytuacji konkurencyjnej. W tym ostatnim wypadku kwota, o jaką jest obniżony podatek, nie może przekraczać wzrostu kosztów wynikających ze zmiany warunków ekonomicznych. Jeżeli wzrost kosztów zakończy się, należy zaprzestać stosowania obniżenia podatku.
- (62) Warunki wymienione w lit. a) i b) muszą być spełnione łącznie, aby możliwe było zastosowanie pkt 51.1 wspólnotowych wytycznych dotyczących ochrony środowiska. Jeśli chodzi o pierwszy alternatywny warunek wymieniony w lit. b), który określa, że decyzje w sprawie odstępstw w stosunku do zainteresowanych przedsiębiorstw muszą być podjęte w chwili przyjęcia podatku, Komisja stwierdza, że wszelkie obniżenia podatku mogą być przyznane dopiero wówczas, gdy ustawa podatkowa została przyjęta, a nie w momencie jej przyjmowania. Z tego powodu pierwszy warunek alternatywny nie został spełniony. Drugi warunek alternatywny zakłada z jednej strony udowodnienie istotnych zmian warunków gospodarczych dla zainteresowanych przedsiębiorstw, z drugiej zaś udowodnienia, że kwota, o jaką podatek zostanie obniżony, nie przekracza wzrostu kosztów wynikających ze zmiany warunków gospodarczych. Niemcy nie przedstawiły żadnego takiego dowodu, na podstawie którego Komisja mogłaby uznać, że warunki te zostały spełnione. Z tego powodu również drugi warunek alternatywny określony lit. b) nie został spełniony. W związku z tym nie można zastosować pkt 51.2.
- (63) Komisja sprawdziła, czy możliwe jest zastosowanie pkt 52. W pkt 52 przewidziano, że w przypadku gdy istniejący podatek został w znacznym stopniu podwyższony i jeżeli zainteresowane państwo członkowskie stoi na stanowisku, że przyznanie odstępstw niektórym przedsiębiorstwom jest niezbędne, warunki wymienione w pkt 51.1 dotyczące nowych podatków stosuje się w sposób analogiczny. Dlatego należy zbadać, czy podatki rzeczywiście zostały w znacznym stopniu podwyższone i czy spełnione zostały warunki określone w pkt 51.1 wspólnotowych wytycznych dotyczących ochrony środowiska.
- (64) Wszystkie istniejące podatki zostały podwyższone o co najmniej 20 % (zob. załącznik I). Komisja uznała niniejszą podwyżkę za znaczną w rozumieniu pkt 52
- wspólnotowych wytycznych dotyczących ochrony środowiska. Komisja przyjmuje do wiadomości, że zgodnie z informacjami przekazanymi przez Niemcy odstępstwa na korzyść szklarni będących beneficjentami są niezbędne dla zagwarantowania ciągłości ich funkcjonowania.
- (65) Punkt 52 może być jednak stosowany wyłącznie w przypadku zwrotów podatku, które nie przekraczają kwoty, o którą podwyższono pierwotny podatek, tak zwanej nowej części istniejącego podatku. Punkt 52 odnosi się do ustaleń, które stosuje się w przypadku nowych podatków. Z tego wynika, że podwyższenie podatku oceniane jest analogicznie w ten sam sposób jak w przypadku wprowadzenia nowego podatku. Niniejsza analogia stosowana jest wyłącznie do nowej części, tzn. do części kwoty, o którą podatek został zwiększony. Tylko taki sposób postępowania gwarantuje, że dodatkowe kryteria, stosowane przy ocenie istniejącego podatku w przypadku oceny podwyższenia podatku, zostaną uwzględnione. W oparciu o niniejsze założenia Komisja stwierdziła, co następuje:
- (66) W odniesieniu do oleju opałowego dotychczasowy podatek został podwyższony z 40,90 EUR/1 000 l do 61,35 EUR/1 000 l. Z tego względu Komisja stoi na stanowisku, że każde obniżenie podatku poniżej jego pierwotnego poziomu (mianowicie 40,90 EUR/1 000 l) nie jest zgodne ze wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi ochrony środowiska i dlatego nie jest zgodne ze wspólnym rynkiem.
- (67) W odniesieniu do gazu ziemnego dotychczasowy podatek został podwyższony z 1,87 EUR/MWh do 3,476 EUR/MWh (od dnia 1 kwietnia 1999 r.), a następnie do 5,50 EUR/MWh (od 2003 r.). Komisja stoi na stanowisku, że każde obniżenie podatku, które przekracza jego pierwotny poziom (mianowicie 1,87 EUR/MWh), nie jest zgodne ze wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi ochrony środowiska i dlatego nie jest zgodne ze wspólnym rynkiem.
- (68) W odniesieniu do gazu płynnego dotychczasowy podatek został podwyższony z 25,56 EUR/1 000 kg do 38,34 EUR/1 000 kg (od dnia 1 kwietnia 1999 r.), a następnie do 60,60 EUR/1 000 kg (od 2003 r.). Komisja stoi na stanowisku, że każde obniżenie podatku, które przekracza jego pierwotny poziom (mianowicie 25,56 EUR/1 000 kg), nie jest zgodne ze wspólnotowymi wytycznymi dotyczącymi ochrony środowiska i dlatego nie jest zgodne ze wspólnym rynkiem.

- (69) Wobec części pomocy, która nie przekroczyła kwoty podwyższenia podatku w 1999 r. Komisja oceniła również, czy zostały spełnione warunki określone w pkt 51.1 lit. b) (stosowane analogicznie zgodnie z pkt 52 wytycznych).
- (70) Punkt 51.1 lit. b) określa, że decyzja o zwolnieniu na okres 10 lat bez stopniowego zmniejszania się tej formy pomocy może być uzasadniona w dwóch przypadkach i określa dwa inne warunki, jakie muszą być spełnione: a) w przypadku gdy obniżenie dotyczy podatku wspólnotowego, kwota efektywnie zapłacona przez przedsiębiorstwa po uzyskaniu obniżenia musi być wyższa od minimum wspólnotowego i na takim poziomie, który stanowi dla przedsiębiorstw środek zachęcający do poprawy w zakresie ochrony środowiska naturalnego; b) w przypadku gdy obniżenie dotyczy podatku krajowego, przedsiębiorstwa uprawnione do otrzymania obniżenia muszą jednak zapłacić *znaczną* część podatku krajowego. Jako alternatywę wspólnotowe wytyczne dotyczące ochrony środowiska podają możliwość zastosowania innych środków (np. dobrowolnych umów). Nie dotyczy to jednak omawianego przypadku.
- (71) W stosunku do trzech omawianych produktów (oleju opałowego, gazu ziemnego i gazu płynnego) pierwotny podatek stosowany przed podwyższeniem podatku w 1999 r. był wyższy niż minimum wspólnotowe:

W przypadku oleju opałowego minimum wspólnotowe wynosiło 18,00 EUR/1 000 l⁽¹⁶⁾ w latach 2001–2003 oraz 21,00 EUR/1 000 l⁽¹⁷⁾ w okresie 2004–2006; tym samym było ono niższe niż pierwotny poziom podatku wynoszący 40,90 EUR/1 000 l.

W przypadku gazu ziemnego minimum wspólnotowe wynosiło 0,54 EUR/MWh w okresie 2004–2006; tym samym było ono niższe niż pierwotny poziom podatku wynoszący 1,87 EUR/MWh.

W przypadku gazu płynnego minimum wspólnotowe wynosiło 0,00 EUR/1 000 kg; tym samym było ono niższe niż pierwotny poziom podatku wynoszący 25,56 EUR/1 000 kg.

- (72) W odniesieniu do innych olejów opałowych, które w latach 2001–2003 *nie* podlegały minimalnemu podat-

⁽¹⁶⁾ Minimalna stawka opodatkowania zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy Rady 92/82/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatków akcyzowych od olejów mineralnych.

⁽¹⁷⁾ Minimalna stawka opodatkowania zgodnie z art. 4 ust. 1 w powiązaniu z tabelą C załącznika I do dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

kowi wspólnotowemu, pkt 51.1 lit. b) tiret drugie wspólnotowych wytycznych dotyczących ochrony środowiska z 2001 r. stanowi, że przedsiębiorstwa uprawnione do otrzymania obniżenia muszą zapłacić *znaczną* część podatku krajowego. Powodem tego jest zachęcenie tych przedsiębiorstw do poprawy w zakresie ochrony środowiska. Dotychczasowa praktyka decyzyjna Komisji pokazuje, że za *znaczną* część można zazwyczaj uznać 20 % lub minimalny podatek wspólnotowy, który w zależności od wykorzystania energii wchodzi w zakres odnośnej dyrektywy.

- (73) Nawet w przypadku gdy uwzględni się w danym okresie najwyższą ze stosowanych stawek podatkowych, mianowicie 5,50 EUR/MWh w 2003 r., to próg 20 % wynosi 1,10 EUR/MWh i znajduje się poniżej pierwotnego poziomu opodatkowania, mianowicie 1,87 EUR/MWh.
- (74) Z tych powodów Komisja doszła do wniosku, że jeżeli obniżenie podatku nie jest większe od pierwotnego poziomu opodatkowania przed jego podwyższeniem w 1999 r., to warunki określone w pkt 51.1 lit. b) zostały spełnione.
- (75) W przypadku oleju opałowego Komisja uznaje część obniżenia podatku, która jest większa od pierwotnego poziomu podatku (mianowicie 40,90 EUR/1 000 l), za niezgodną ze wspólnym rynkiem, zaś część obniżenia podatku, która nie jest większa od pierwotnego poziomu podatku (obniżenie z 61,35 EUR/1 000 l do 40,90 EUR/1 000 l), za zgodną ze wspólnym rynkiem.
- (76) W przypadku gazu ziemnego Komisja uznaje część obniżenia podatku, która jest większa od pierwotnego poziomu podatku (mianowicie 1,87 EUR/MWh), za niezgodną ze wspólnym rynkiem, zaś część obniżenia podatku, która nie jest większa od pierwotnego poziomu podatku (obniżenie z 3,476 EUR/MWh w latach 2001 i 2002 oraz z 5,50 EUR/MWh w latach od 2003 do 2006 na 1,87 EUR/MWh), za zgodną ze wspólnym rynkiem.
- (77) W przypadku gazu płynnego Komisja uznaje część obniżenia podatku, która jest większa od pierwotnego poziomu podatku (mianowicie 25,56 EUR/1 000 kg), za niezgodną ze wspólnym rynkiem, zaś część obniżenia podatku, która nie jest większa od pierwotnego poziomu podatku (obniżenie z 38,34 EUR/1 000 kg w latach 2001 i 2002 oraz z 60,60 EUR/1 000 kg w latach od 2003 do 2006), za zgodną ze wspólnym rynkiem.

- (78) Komisja stwierdza, że pomoc przyznana w latach 2001–2004 została udzielona z naruszeniem art. 93 ust. 2 Traktatu WE (obecnie art. 88 ust. 2), ponieważ nie została ona zgłoszona Komisji w odpowiednim terminie ani nie poczekano na decyzję Komisji.
- (79) Niemcy wyjaśniają, że Komisja wiedziała o pomocy już od dnia 29 sierpnia 2001 r., jednak postępowanie na podstawie art. 88 ust. 2 Traktatu WE wszczęła dopiero w dniu 22 października 2005 r. Zdaniem Niemiec niniejsza decyzja zapadła zbyt późno i nie była zgodna z zasadami przepisowego postępowania określonego w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999. W związku z tym Niemcy zarzucają Komisji, że nie posiadała ona w tym momencie uprawnień do stwierdzenia niezgodności pomocy ze wspólnym rynkiem.
- (80) W przypadku pomocy przyznanej bezprawnie nie można zatem korzystać z krótkich terminów proceduralnych określonych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 659/1999. W dalszym ciągu stosuje się jednak zasady postępowania zgodnego z przepisami. Komisja podkreśla jednak, że zastrzegła sobie w skierowanej do Niemiec decyzji C(2002) 441 wersja ostateczna z dnia 13 lutego 2002 r. prawo do wdrożenia procedury sprawdzającej prawidłowość przyznanej pomocy.
- (81) Od terminu podawanego przez Niemcy (29 sierpnia 2001 r.) do momentu wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego (20 października 2005 r.) Komisja skierowała do Niemiec przynajmniej trzy wezwania o udzielenie dodatkowych informacji oraz uczestniczyła w spotkaniu z przedstawicielami Niemiec. Dopiero w tym okresie Komisja dowiedziała się o obu przedłużeniach zwrotu podatku o 2 lata. W tym samym czasie Niemcy dostarczyły Komisji aż pięć pism z dodatkowymi informacjami. Sam fakt, że w tym czasie Niemcy dostarczyły Komisji pięć pism, dowodzi, że również po stronie Niemiec panowało przekonanie o niekompletności pewnych informacji, które z kolei uniemożliwiały Komisji podjęcie decyzji w niniejszym przypadku. Niczego nie zmienia także odwoływanie się do wyroku Trybunału w sprawie RSV. Przypadek tam rozpatrywany jest zupełnie inny. W tamtym przypadku Komisja nie tylko posiadała szczegółową wiedzę na temat pomocy, czego nie można powiedzieć o niniejszym przypadku, ale także podjęła decyzję dotyczącą środka podstawowego. Również przy uwzględnieniu właściwego orzecznictwa Trybunału nie może być mowy o beczynności Komisji. Przepisy art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 nie zostały zatem naruszone.
- (82) Wobec zgłoszonej części pomocy (ex N 189/2005) ani Niemcy, ani zainteresowane strony nie zgłosiły żadnych konkretnych naruszeń terminów proceduralnych określonych w art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Poza tym Niemcy nie zastosowały procedury przewidzianej w art. 5 ust. 3 wymienionego rozporządzenia.
- (83) W związku z tym argumenty, jakie Niemcy przedstawiły w stosunku do poprawnego zastosowania rozporządzenia (WE) nr 659/1999, są bezpodstawne.
- (84) Komisja podkreśla, że pomoc przyznawana bezprawnie w ramach omawianego programu pomocy i oceniona jako niezgodna ze wspólnym rynkiem, zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (obecnie art. 88) ⁽¹⁸⁾, podlega zwrotowi.
- (85) Artykuł 14 ust. 1 stanowi: „Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego”. Komisja z własnej inicjatywy jest zobowiązana do przedstawienia szczególnych okoliczności, które to potwierdzają ⁽¹⁹⁾.
- (86) W celu wykluczenia konieczności windykacji od beneficjentów pomocy otrzymanej niezgodnie z prawem lub niezgodnie ze wspólnym rynkiem należy zbadać, czy w niniejszym przypadku można zastosować ogólną zasadę prawa wspólnotowego, jaką jest zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań lub zasada pewności prawnej.
- (87) Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań jest zasadą ogólną ustanowioną w prawodawstwie wspólnotowym. Zanim powstaną uzasadnione oczekiwania, Komisja musi potwierdzić zgodność danego środka z prawem. W związku z tym musi istnieć działanie lub sposób zachowania ze strony administracji wspólnotowej, które mogłyby spowodować powstanie uzasadnionego oczekiwania ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Zob. wyrok w sprawie 223/85 *Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV przeciwko Komisji*, Rec. 1987, s. 4617.

⁽²⁰⁾ Zob. wyroki Trybunału w sprawach C-265/85 *Van den Bergh en Jurgens przeciwko Komisji*, Rec. 1987, s. 1155, pkt 44, i C-152-88 *Sofimport przeciwko Komisji*, Rec. 1990, s. I-2477, pkt 26; wyroki Sądu Pierwszej Instancji w sprawach T-290/97 *Mehibas Dorđtselaan przeciwko Komisji*, Rec. 2000, s. II-15, pkt 59, i T-223/00 *Kyowa Hakko Kogyo przeciwko Komisji*, Rec. 2003, s. II-2553, pkt 51.

- (88) Zgodnie ze stałym orzecznictwem zasada pewności prawnej naruszona jest wówczas, gdy niepewne lub niejasne okoliczności powodują niejasną sytuację prawną, którą Komisja musiałaby wyjaśnić, zanim mogłaby podjąć jakiegokolwiek środek w odniesieniu do zarządzenia windykacji ⁽²¹⁾.
- (89) Niemcy nie wyjaśniły konkretnie, dlaczego windykacja sama w sobie nie jest zgodna z postępowaniem zgodnym z przepisami. Zgodnie z art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. pomoc uznana za niezgodną z prawem i niezgodną ze wspólnym rynkiem podlega zasadniczo windykacji.
- (90) Zasada ta nie ma zastosowania jedynie w przypadkach, w których windykacja naruszałaby ogólne zasady prawa wspólnotowego. Takiego naruszenia nie stwierdzono. Szczególnie ze względu na to, że ewentualne oczekiwania Niemiec nie były uzasadnione, tym bardziej więc nie podlegają one ochronie. Nie może być mowy o uzasadnionych oczekiwaniach, skoro pomoc nie została zgłoszona. Niemcy nie mogą zatem powoływać się na istnienie takiej pomocy. Jest to oczywiste po uwzględnieniu faktu, że Komisja zwróciła Niemcom uwagę na możliwą kontrolę udzielonej pomocy, w piśmie z dnia 13 lutego 2002 r. Zgodnie ze stałym orzecznictwem Trybunału przezorny przedsiębiorca mógł, a nawet powinien był, zapytać władze niemieckie, czy pomoc została zgłoszona, a tym samym dowiedzieć się o ewentualnym ryzyku możliwej windykacji ⁽²²⁾. Jeśli zaniedbał to świadomie albo przeoczył, to jego uzasadnione oczekiwania nie podlegają ochronie.
- (91) Wobec zarzutu Niemiec, że ustne wypowiedzi urzędników Komisji potwierdzały według Niemiec fakt, że pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem, Komisja stwierdza, że jedynie ona – tzn. przy odpowiedzialności kolegium – jest uprawniona do podejmowania tego rodzaju decyzji. Poza tym Komisja stwierdza, że nie istnieje żaden dokument Komisji, który mógłby sugerować wyciągnięcie wniosków dotyczących zgodności pomocy, o których mowa, ze wspólnym rynkiem.
- (92) Wobec zarzutu, że w razie ewentualnej windykacji dużej liczbie szklarni grozi upadłość, Komisja stwierdza, że windykacja części otrzymanej pomocy jest konieczna w celu umożliwienia przywrócenia statusu *quo ante*, tzn. sytuacji, w której konkurencja nie jest zakłócona. Jeżeli oznacza to w rezultacie, że poszczególne szklarnie nie będą w stanie utrzymać swojej pozycji na rynku, to będzie to jedynie skutkiem konkurencji, jaka jest stale obecna w warunkach gospodarki rynkowej.
- (93) Zgodnie z powyższymi stwierdzeniami Komisja nie ma wątpliwości, że nie ma żadnych możliwości odstąpienia od zwrotu dotacji otrzymanych niezgodnie z prawem na podstawie zasady pewności prawnej.
- (94) Z tego powodu przyznane zwroty podatku podlegają zasadniczo windykacji, jeżeli zostaną uznane za niezgodne ze wspólnym rynkiem.
- (95) Decyzja dotyczy omawianego zwrotu podatku i musi zostać bezzwłocznie wykonana wraz z windykacją pomocy zgodnie z art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE.
- (96) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999, w przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmuje wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta. Niemcy powinny zatem podjąć wszelkie konieczne środki w celu windykacji uznanych za niezgodne pomocy przyznanych beneficjentom. Niemcy powinny wezwać beneficjentów pomocy do zwrotu otrzymanych środków w terminie dwóch miesięcy od chwili opublikowania niniejszej decyzji. Zwroty pomocy państwa obejmują odsetki obliczane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999.
- (97) Jednocześnie każda pomoc przyznana w ramach tego programu pomocy i która w momencie jej przyznania była zgodna z warunkami rozporządzeń Komisji przyjętych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98 lub w ramach innych zatwierdzonych programów pomocy, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w wysokości dozwolonej intensywności.
- (98) Jednakże doświadczenie Komisji pokazało, że niewielkie kwoty pomocy przyznawanej przy spełnieniu niektórych warunków mogą nie podlegać pod zakres art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

⁽²¹⁾ Wyrok z dnia 1.7.2004 w sprawie T-308/00, *Salzgitter AG przeciwko Komisji*, dotychczas nieopublikowany w zbiorze orzecznictwa, pkt 180.

⁽²²⁾ *Deufil GmbH&Co.KG przeciwko Komisji*, Rec. 1987, s. 901.

(99) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1860/2004⁽²³⁾ pomoc, która nie przekracza 3 000 EUR na beneficjenta w okresie trzech lat (kwota obejmuje pomoce *de minimis*, które zostały przyznane jednemu przedsiębiorstwu), pozostaje bez wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi oraz nie zakłóca konkurencji ani nie spowoduje takiego zagrożenia i dlatego nie wchodzi w zakres art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

(100) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1860/2004 te same zasady stosuje się także do pomocy przyznanej przed wejściem w życie tego rozporządzenia, pod warunkiem że spełnia ona warunki ustanowione w art. 1 i w art. 3.

(101) W dniu 1 stycznia 2008 r. rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 zastąpiono rozporządzeniem (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej⁽²⁴⁾, które zwiększa kwotę pomocy *de minimis* bez względu na formę pomocy i jej cel na rzecz beneficjenta do 7 500 EUR w dowolnym okresie trzech lat obrotowych, w granicach kwoty maksymalnej na dane państwo członkowskie, odpowiadającej 0,6 % wartości produkcji rocznej.

(102) Artykuł 6 ust. 1 omawianego rozporządzenia stanowi, że „niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed dniem 1 stycznia 2008 r. przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej, pod warunkiem że spełnia ona warunki ustanowione w art. 1–4, z wyjątkiem wymogu wyraźnego odesłania do niniejszego rozporządzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy”.

(103) Artykuł 6 ust. 2 omawianego rozporządzenia stanowi, że uznaje się, iż wszelka pomoc *de minimis* przyznana między dniem 1 stycznia 2005 r. a okresem sześciu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, która spełnia warunki rozporządzenia (WE) nr 1860/2004 stosowanego do sektora produkcji rolnej do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie

spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, a zatem nie podlega wymogowi zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu WE.

(104) W związku z tym Komisja nie uznaje obniżenia podatku o kwotę do 3 000 EUR za pomoc państwa, jeżeli w momencie jej przyznania były spełnione przepisy rozporządzenia (WE) nr 1860/2004, zaś obniżenia podatku o kwotę do 7 500 EUR nie uznaje za pomoc państwa, jeżeli w momencie jej przyznania były spełnione warunki rozporządzenia (WE) nr 1535/2007.

VI. WNIOSEK

(105) Pomoc państwa dla przedsiębiorstw rolnych i leśnych dotycząca ogrzewania szklarni lub konstrukcji przykrytych przeznaczonych do produkcji roślinnej zgodnie z ustawą o zmianie ustawy o opodatkowaniu olejów mineralnych oraz ustawą o kontynuacji reformy ekopodatków, którą to pomoc Niemcy wdrożyły bezprawnie, naruszając art. 88 ust. 3 Traktatu WE lub którą Niemcy zamierzają przyznać zgodnie z ustawą transponującą wytyczne, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, jak wskazano w motywach 75–77 niniejszej decyzji i, o ile została już wypłacona, musi zostać zwrócona za okres, w którym została przyznana beneficjentom.

(106) W pozostałych przypadkach pomoc państwa dla przedsiębiorstw rolnych i leśnych dotycząca ogrzewania szklarni lub konstrukcji przykrytych przeznaczonych do produkcji roślinnej, którą to pomoc Niemcy przyznały zgodnie z ustawą o zmianie ustawy o opodatkowaniu olejów mineralnych oraz ustawą o kontynuacji reformy ekopodatków lub którą Niemcy chcą przyznać zgodnie z ustawą transponującą wytyczne, jest zgodna ze wspólnym rynkiem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stosowana lub planowana przez Niemcy pomoc państwa dla przedsiębiorstw rolnych i leśnych dotycząca ogrzewania szklarni lub konstrukcji przykrytych przeznaczonych do produkcji roślinnej zgodnie z ustawą o zmianie ustawy o opodatkowaniu olejów mineralnych oraz z ustawą o kontynuacji reformy ekopodatków i ustawą transponującą wytyczne, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem względem części obniżenia stawki podatkowej, wykraczającej poza pierwotny poziom podatku w wysokości 40,90 EUR/1 000 l w przypadku oleju opałowego, 1,87 EUR/MWh w przypadku gazu ziemnego i 25,26 EUR/1 000 kg w przypadku gazu płynnego.

⁽²³⁾ Dz.U. L 325 z 28.10.2004, s. 4.

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 35.

Artykuł 2

Stosowana lub planowana przez Niemcy pomoc państwa dla przedsiębiorstw rolnych i leśnych dotycząca ogrzewania szklarni lub konstrukcji przykrytych przeznaczonych do produkcji roślinnej zgodnie z ustawą o zmianie ustawy o opodatkowaniu olejów mineralnych oraz z ustawą o kontynuacji reformy ekopodatków i ustawą transponującą wytyczne jest w pozostałych przypadkach zgodna ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 3

Niemcy uchylą program pomocy, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 4

1. Niemcy podejmą wszelkie niezbędne środki w celu odzyskania od beneficjentów pomocy, o której mowa w art. 1.

2. Kwoty będące przedmiotem procedury odzyskiwania obejmują odsetki za cały okres, począwszy od daty, w której zostały przekazane beneficjentom, aż do dnia ich rzeczywistego zwrotu.

Odsetki są naliczane na podstawie rozdziału V rozporządzenia (WE) nr 794/2004.

3. Od momentu ogłoszenia niniejszej decyzji Niemcy przerywają wypłatę wszelkich kwot, jakie planowały wypłacić w ramach pomocy, o której mowa w art. 1.

4. Windykacja rozpoczyna się bezzwłocznie, zgodnie z procedurami ustanowionymi w prawie krajowym, o ile pozwalają one na bezzwłoczne i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji.

5. Niemcy zapewniają wdrożenie niniejszej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty jej ogłoszenia.

Artykuł 5

1. Niemcy na bieżąco informują Komisję o postępach w realizacji krajowych procedur podjętych w celu wdrożenia niniejszej decyzji do czasu ich zakończenia.

2. W terminie dwóch miesięcy od daty ogłoszenia niniejszej decyzji Niemcy prześlą Komisji następujące informacje:

a) listę beneficjentów, którzy otrzymali pomoc w ramach programu, o którym mowa w art. 1, oraz łączną kwotę pomocy, jaką każdy z nich otrzymał w ramach tego programu;

b) informacje dotyczące łącznej kwoty (kwoty głównej wraz z odsetkami) podlegającej odzyskaniu od beneficjentów;

c) szczegółowy opis środków już podjętych lub planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji;

d) dokumenty potwierdzające, że beneficjenci otrzymali nakaz zwrotu pomocy.

3. Po upływie dwóch miesięcy od notyfikacji niniejszej decyzji Niemcy przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące środków już podjętych lub planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji. W sprawozdaniu przedstawiane są również szczegółowe informacje dotyczące kwot pomocy i odsetek już odzyskanych od beneficjentów (zob. załącznik II).

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 marca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

OPODATKOWANIE PRODUKTÓW ENERGETYCZNYCH

Olej opałowy

Rok	Podstawowa stawka opodatkowania	Zwolnienie na podstawie art. 25 ust. 3a zdanie pierwsze nr 1.2 w powiązaniu z ust. 4 MinöStG (Ustawa o opodatkowaniu olejów mineralnych) od dnia 1 sierpnia 2006 r.: art. 54 ust. 2 nr 1 w powiązaniu z ust. 3 EnergieStG (Ustawa o opodatkowaniu energii)	Zwolnienie na podstawie art. 25 ust. 3a zdanie pierwsze nr 1.4 MinöStG od dnia 1 sierpnia 2006 r.: art. 58 ust. 2 nr 1 EnergieStG C 39/2005	Stawka opodatkowania netto	Minimalna stawka opodatkowania obowiązująca na obszarze WE
w EUR/1 000 l					
do 31.3.1999	40,90 ⁽¹⁾				
od 1.4.1999	61,35 ⁽²⁾				
2000	61,35 ⁽²⁾				
2001	61,35 ⁽²⁾	16,36	40,90	4,09 ⁽³⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2002	61,35	16,36	40,90	4,09 ⁽³⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2003	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2004	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾
2005	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾
2006	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Do dnia 31 marca 1999 r. podstawowa stawka podatku na olej opałowy (HEL) wynosiła 80,00 DEM/1 000 l. Dla lepszego porównania jej wartość wyrażana jest w EUR (przeliczenie: 1 EUR = 1,95583 DEM).

⁽²⁾ Od dnia 1 kwietnia 1999 r. podstawowa stawka podatku na olej opałowy (HEL) wynosiła 120,00 DEM/1 000 l. Dla lepszego porównania jej wartość wyrażana jest w EUR (przeliczenie: 1 EUR = 1,95583 DEM).

⁽³⁾ Dla większej przejrzystości podano stawkę opodatkowania netto bez uwzględniania sumy stałej na podstawie art. 25 ust. 4 MinöStG w wysokości 409 EUR. Indywidualna stawka opodatkowania netto zależy od wielkości konsumpcji.

⁽⁴⁾ Dla większej przejrzystości podano stawkę opodatkowania netto bez uwzględniania sumy stałej na podstawie art. 25 ust. 4 MinöStG (od dnia 1 sierpnia 2006 r.: art. 54 ust. 3 EnergieStG) w wysokości 205 EUR. Indywidualna stawka opodatkowania netto zależy od wielkości konsumpcji.

⁽⁵⁾ Minimalna stawka opodatkowania zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy Rady 92/82/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatków akcyzowych od olejów mineralnych.

⁽⁶⁾ Minimalna stawka opodatkowania zgodnie z art. 4 ust. 1 w powiązaniu z tabelą C załącznika I do dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

Gaz ziemny

Rok	Podstawowa stawka opodatkowania	Zwolnienie na podstawie art. 25 ust. 3a zdanie pierwsze nr 3.2 w powiązaniu z ust. 4 MinöStG od dnia 1 sierpnia 2006 r.: art. 54 ust. 2 nr 2 w powiązaniu z ust. 3 EnergieStG	Zwolnienie na podstawie art. 25 ust. 3a zdanie pierwsze nr 3.4 MinöStG od dnia 1 sierpnia 2006 r.: art. 58 ust. 2 nr 2 EnergieStG C 39/2005	Stawka opodatkowania netto	Minimalna stawka opodatkowania obowiązująca na obszarze WE
w EUR/MWh					
do 31.3.1999	1,87 ⁽¹⁾				
od 1.4.1999	3,476 ⁽²⁾				
2000	3,476 ⁽²⁾				
2001	3,476 ⁽²⁾	1,308	1,84 ⁽³⁾	0,328 ⁽⁴⁾	Niezharmonizowane
2002	3,476	1,308	1,84 ⁽³⁾	0,328 ⁽⁴⁾	Niezharmonizowane
2003	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	Niezharmonizowane
2004	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
2005	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
2006	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Do dnia 31 marca 1999 r. podstawowa stawka podatku na gaz ziemny wynosiła 3,60 DEM/MWh. Dla lepszego porównania jej wartość wyrażana jest w EUR (przeliczenie: 1 EUR = 1,95583 DEM).

⁽²⁾ Od dnia 1 kwietnia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. podstawowa stawka podatku na gaz ziemny wynosiła 6,80 DEM/MWh. Dla lepszego porównania jej wartość wyrażana jest w EUR (przeliczenie: 1 EUR = 1,95583 DEM).

⁽³⁾ Zwolnienie na podstawie art. 25 ust. 3a nr 3.4 MinöStG z dnia 1 sierpnia 2002 r. (BGBl. I s. 2778).

⁽⁴⁾ Dla większej przejrzystości podano stawkę opodatkowania netto bez uwzględniania sumy stałej na podstawie art. 25 ust. 4 MinöStG w wysokości 409 EUR. Indywidualna stawka opodatkowania netto zależy od wielkości konsumpcji.

⁽⁵⁾ Dla większej przejrzystości podano stawkę opodatkowania netto bez uwzględniania sumy stałej na podstawie art. 25 ust. 4 MinöStG w wysokości 205 EUR. Indywidualna stawka opodatkowania wyrażona netto zależy od wielkości konsumpcji.

⁽⁶⁾ Artykuł 4 ust. 1 w powiązaniu z tabelą C załącznika I do dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

⁽⁷⁾ Przeliczone na jednostkę miary MWh (tabela C: 0,15/0,30 EUR/gigadżul dotyczące wartości grzewczej brutto).

Gaz płynny

Rok	Podstawowa stawka opodatkowania	Zwolnienie na podstawie art. 25 ust. 3a zdanie pierwsze nr 4.2 w powiązaniu z ust. 4 MinöStG od dnia 1 sierpnia 2006 r.: art. 54 ust. 2 nr 3 w powiązaniu z ust. 3 EnergieStG	Zwolnienie na podstawie art. 25 ust. 3a zdanie 1 nr 4.4 MinöStG od dnia 1 sierpnia 2006 r.: art. 58 ust. 2 nr 3 EnergieStG C 39/2005	Stawka opodatkowania netto	Minimalna stawka opodatkowania obowiązująca na obszarze WE
w EUR/1 000 kg					
do 31.3.1999	25,56 ⁽¹⁾				
od 1.4.1999	38,34 ⁽²⁾				
2000	38,34 ⁽²⁾				
2001	38,34 ⁽²⁾	10,22	25,56	2,56 ⁽³⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2002	38,34	10,22	25,56	2,56 ⁽³⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2003	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2004	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁶⁾
2005	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁶⁾
2006	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Do dnia 31 marca 1999 r. podstawowa stawka podatku na gaz płynny wynosiła 50,00 DEM/1 000 kg. Dla lepszego porównania jej wartość wyrażana jest w EUR (przeliczenie: 1 EUR = 1,95583 DEM).

⁽²⁾ Od dnia 1 kwietnia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. podstawowa stawka podatku na gaz płynny wynosiła 75,00 DEM/1 000 kg. Dla lepszego porównania jej wartość wyrażana jest w EUR (przeliczenie: 1 EUR = 1,95583 DEM).

⁽³⁾ Dla większej przejrzystości podano stawkę opodatkowania netto bez uwzględniania sumy stałej na podstawie art. 25 ust. 4 MinöStG w wysokości 409 EUR. Indywidualna stawka opodatkowania netto zależy od wielkości konsumpcji.

⁽⁴⁾ Dla większej przejrzystości podano stawkę opodatkowania netto bez uwzględniania sumy stałej na podstawie art. 25 ust. 4 MinöStG w wysokości 205 EUR. Indywidualna stawka opodatkowania netto zależy od wielkości konsumpcji.

⁽⁵⁾ Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/82/EWG z dnia 19 października 1992 w sprawie zbliżenia stawek podatków akcyzowych od olejów mineralnych.

⁽⁶⁾ Artykuł 4 ust. 1 w powiązaniu z tabelą C załącznika I do dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

ZAŁĄCZNIK II

Dane dotyczące wypłaconych kwot, kwot podlegających zwrotowi i kwot odzyskanych

Beneficjent	Całkowita kwota pomocy wypłaconej w ramach programu pomocy (*)	Całkowita kwota do zwrotu (*) (kwota główna)	Całkowita odzyskana kwota (*)	
			Kwota główna	Odsetki

(*) Waluta kraju w milionach.